

Serverové stanice (stations)

Kostra internetu v Singapure je tvorená n servermi, ktoré voláme stanice. Tie majú **čísla** od 0 po n-1. Medzi stanicami vedie n-1 obojsmerných liniek. Linky sú vedené tak, že je celá sieť súvislá, a teda má stromovú topológiu. Ak sú dve stanice prepojené linkou, hovoríme, že susedia.

Hocijaká stanica x môže poslať paket, ktorého **adresátom** môže byť ľubovoľná iná stanica y. Každý paket **musí** byť poslaný po unikátnej ceste vedúcej z x do y (nesmie ísť dvakrát tou istou hranou). Formálne, cesta je postupnosť **navzájom rôznych** staníc a_0, a_1, \cdots, a_p taká, že $a_0 = x$, $a_p = y$, a každé dve po sebe idúce stanice (a_i, a_{i+1}) susedia. (Číslo p udáva počet liniek na tejto ceste.)

Existuje jedna **rútovacia funkcia**; program, ktorý beží na každej stanici. Keď máme paket, ktorý je na ceste sieťou v stanici a_i ($0 \le i < p$) jeho cesty, rútovacia funkcia vypočíta **nasledujúcu stanicu** a_{i+1} , na ktorú má paket pokračovať. Potom stanica a_i prepošle príslušnou linkou tento paket na stanicu a_{i+1} .

Takúto rútovaciu funkciu by sme ľahko vedeli vyrobiť za predpokladu, že by mala prístup k popisu celého singapurského internetu (teda počtu staníc a zoznamu liniek). My to ale chceme spraviť šikovnejšie. Každej stanici priradíme nejaký číselný **identifikátor**, a to tak, aby sme potom vedeli rútovať pakety lokálne.

Formálne, vašou úlohou bude naprogramovať dve funkcie:

- **Značkovacia funkcia** dostane na vstupe popis celého internetu a tiež celé číslo $k \ge n-1$. Táto funkcia musí každej stanici priradiť jej identifikátor: celé číslo z rozsahu od 0 po k, vrátane. Všetky identifikátory musia byť **navzájom rôzne**.
- **Rútovacia funkcia** bude zavolaná vždy, keď máme paket v stanici, na ktorú ešte nepatrí. Táto funkcia dostane **len** nasledujúce vstupy:
 - s: identifikátor stanice, v ktorej sa paket nachádza
 - t: identifikátor stanice, ktorá je koncovým adresátom tohto paketu
 - c: zoznam identifikátorov všetkých susedov aktuálnej stanice s Rútovacia funkcia by mala vrátiť identifikátor tej susednej stanice, na ktorú treba tento paket preposlať.

Upozorňujeme, že obe funkcie sú úplne samostatné. Špecificky, rútovacia funkcia nemá prístup k ničomu inému okrem svojich parametrov: ani k popisu celého internetu, ani ku hodnotám premenných, ktoré používala vaša značkovacia funkcia.

Váš výsledný počet bodov bude závisieť od toho, pre akú hodnotu maximálneho identifikátora k úlohu zvládnete riešiť.

Detaily implementácie

Naprogramujte nasledujúce dve funkcie:

```
int[] label(int n, int k, int u[], int v[])
```

- n: celkový počet staníc tvoriacich singapurský internet
- k: maximálna povolená hodnota identifikátora
- u a v: polia dĺžky n-1 popisujúce jednotlivé linky. Pre každé i ($0 \le i \le n-2$) platí, že linka i spája stanice u[i] a v[i].
- Návratovou hodnotou musí byť pole dĺžky n. Na indexe i v tomto poli má byť identifikátor, ktorý chcete priradiť vrcholu číslo i. Všetky prvky tohto poľa teda musia byť navzájom rôzne a musia byť z rozsahu od 0 po k, vrátane.

```
int find_next_station(int s, int t, int[] c)
```

- s: identifikátor stanice, kde sa paket nachádza
- t: identifikátor stanice, na ktorej chce paket svoju cestu ukončiť
- ullet c: pole dĺžky l obsahujúce identifikátory všetkých susedov stanice s. Toto pole bude vždy usporiadané v rastúcom poradí.
- Na výstupe má táto funkcia vrátiť identifikátor toho suseda stanice s, ktorý leží na jedinej ceste zo stanice s identifikátorom s do stanice s identifikátorom t.
- Túto funkciu bude grader volať veľakrát (viď nižšie). Je zaručené, že súčet dĺžok všetkých polí
 c pri týchto volaniach neprekročí 100 000.

Každý test bude obsahovať niekoľko nezávislých scenárov. Ich počet označme r. Počas vyhodnotenia testu budú postupne spustené dva programy.

Prvý spustený program:

- postupne r-krát zavolá vašu funkciu label
- pre každé volanie si uloží pole s identifikátormi, ktoré vaša funkcia vyrobila
- tento program vôbec nevolá funkciu find next station

Druhý spustený program

- bude niekoľkokrát volať funkciu find next station
- pri každom volaní find_next_station budú identifikátory, ktoré dostanete ako parametre, zodpovedať jednému ľubovoľne zvolenému scenáru spomedzi tých, ktoré vaša funkcia label spracovala počas prvého behu programu.
- tento program vôbec nevolá funkciu label

Ukážkový príklad

Prvý program zavolá vašu funkciu label nasledovne:

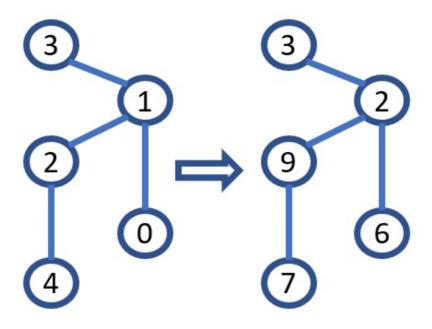
```
label(5, 10, [0, 1, 1, 2], [1, 2, 3, 4])
```

Existuje dokopy 5 staníc, sú prepojené štyrmi linkami. Dvojice susedných staníc sú (0, 1), (1, 2), (1, 3) a (2, 4). Ako identifikátory smieme používať čísla od 0 po k = 10.

Povedzme, že sme si zvolili nasledovnú sadu identifikátorov:

číslo	identifikátor
0	6
1	2
2	9
3	3
4	7

Naša funkcia label potom musí na výstupe vrátiť pole [6, 2, 9, 3, 7].

Počas druhého programu sa potom môže napríklad vyskytnúť nasledujúce volanie:

```
find_next_station(9, 6, [2, 7])
```

Toto znamená, že paket je v stanici s identifikátorom 9 a chce sa dostať do stanice s identifikátorom 6. Susedia stanice s identifikátorom 9 majú identifikátory 2 a 7.

Ak by sme sa dívali na pôvodné čísla vrcholov, potrebuje tento paket prejsť po ceste [2,1,0]. Ak sa dívame na ich identifikátory, ide o cestu [9,2,6]. Ďalší vrchol na tejto ceste má identifikátor 2. Naša funkcia má teda mať návratovú hodnotu 2.

Pozrime sa na ešte jedno možné volanie:

```
find_next_station(2, 3, [3, 6, 9])
```

Toto volanie má vrátiť hodnotu 3, keďže vidíme, že adresátom tohto paketu je priamo jeden zo susedov aktuálneho vrcholu.

Obmedzenia

• $1 \le r \le 10$

Pre každé volanie label platí:

- 2 < n < 1000
- $0 \le u[i], v[i] \le n-1$ (pre $0 \le i \le n-2$)

Pre každé volanie find_next_station platí:

- $1 \le l \le n-1$
- $0 \le s, t \le k$
- \bullet $s \neq t$
- $0 \le c[i] \le k$ (pre $0 \le i \le l-1$)
- c[i-1] < c[i] (pre $1 \le i \le l-1$)
- Súčet dĺžok polí c vo všetkých volaniach funkcie $find_next_station$ počas jedného behu programu neprekročí $100\,000$.

Podúlohy

- 1. (5 bodov) k=1000 a každá stanica má nanajvýš dvoch susedov.
- 2. (8 bodov) k=1000 a pre každé i platí, že linka i spája stanice i+1 a $\left\lfloor \frac{i}{2} \right\rfloor$.
- 3. (16 bodov) $k=1\ 000\ 000$ a existuje nanajvýš jedna stanica, ktorá má viac ako dvoch susedov
- 4. (10 bodov) $n \le 8$, $k = 10^9$
- 5. (61 bodov) $k = 10^9$

V podúlohe 5 sa dá získať aj čiastočné skóre. Nech m je najväčšia hodnota identifikátora, ktorú ste naozaj použili (pričom maximum berieme cez úplne všetky volania vašej funkcie label). Vaše skóre za túto podúlohu sa potom bude počítať podľa nasledujúcej tabuľky:

Maximálny identifikátor	Skóre
$m \geq 10^9$	0
$2000 \leq m < 10^9$	$50 \cdot \log_{5\cdot 10^5}(rac{10^9}{m})$
1000 < m < 2000	50
$m \leq 1000$	61

Ukážkový grader

Ukážkový grader očakáva vstup v nasledujúcom formáte:

- line 1: r
- blok i (pre $0 \le i \le r-1$), popisujúci scenár číslo i:
- \circ line 1: n k
- \circ line 2+i ($0 \le i \le n-2$): u[i] v[i]
- ullet o line 1+n: číslo q udávajúce počet volaní funkcie ${ t find_next_station}$
- o line 2+n+j ($0 \le j \le q-1$): tri medzerou oddelené čísla predstavujúce jedno rútovanie: $s,\ t$ a číslo toho suseda vrcholu číslo s, ktorý je najbližší ku t (a teda je správnou odpoveďou na túto otázku)

Ukážkový grader vypisuje nasledovné:

- line 1: *m*
- blok i (for all $0 \le i \le r 1$), popisujúci scenár i:
- o line 1+j ($0 \le j \le q-1$): číslo stanice, ktorej identifikátor vrátila na výstupe find_next_station.

Dajte si pozor na to, že na rozdiel od skutočného testovania ukážkový grader pri jednom spustení robí volania oboch vašich funkcií.